

[Hans Hækkerup]

ministeren et godt råd. Det sørgelige er bare, at ministeren ikke fulgte det råd. Det havde en klogere minister gjort, eller også havde denne klogere minister skaffet sig et flertal for sine dispositioner. Men denne minister har hverken fulgt det gode råd, han fik fra Socialdemokratiet, eller skaffet sig et flertal for sine dispositioner, og så er det altså nødvendigt, at Folketinget præciserer, hvad det mener.

Det har også hele tiden været vores holdning, at det lykkeligste ville være, hvis kulturen og forsvaret kunne leve i fredelig sameksistens på Østerbrogades Kaserne. Derfor bad jeg i forsvarsudvalget om, at vi måtte få lov til at komme ud at bese lokalerne, og i onsdags var vi derude. Vi fik samtidig en gennemgang af lokalesituationen i hele det storkøbenhavnske område, og jeg må sige, det er ikke små omrokeringer, der skal finde sted i det kommende år – der er masser af lokaler og masser af enheder, der flyttes rundt. Jeg kan ikke lade være med at sige, at jeg efter besøget er fuldstændig overbevist om, at hvis viljen er til stede, kan der selvfølgelig også findes en løsning.

Jeg vil også sige for at gå lidt ind i den diskussion, der var mellem ministeren og hr. Pelle Voigt, at det bare i den tid, vi var på kasernen, faktisk lykkedes os at finde et auditorium, som man havde glemt eksisterede. Jeg siger det på den måde, for først fik vi selvfølgelig en redegørelse for de lokaler, som det konkret drejede sig om. Derefter blev der stillet et spørgsmål om, hvordan forholdene var på resten af kasernen, og så fik vi en gennemgang, der afslørede, at der ud over det, der var planlagt, var en lang række andre dispositioner – bl.a. indrettede man, jeg tror, det var 42 mandskabsrum på kasernen, og flyttede om på en række enheder, flyttede hjemmeværnsdepoter ind osv.

På det tidspunkt erindrede jeg, at der var et auditorium, og jeg spurgte hvor det var, og det var tydeligt, at man, om jeg så må sige, havde glemt det. Vi var så henne at besigtige det og fik forklaret, at det selvfølgelig kunne indrettes, men at der af hensyn til brandforholdene skulle laves en branddør.

Men alt i alt overbeviste den gennemgang, vi fik af lokalerne, mig om, at der er enorme muligheder i det storkøbenhavnske område, og det, vi taler om her, er altså langt under

promiller af det samlede antal lokaler, der bliver flyttet om på i de kommende år.

Jeg vil også gerne understrege, at Forsvarsministeriet helt frem til september 1986 – altså for mindre end et halvt år siden – førte forhandlinger med Inga Juul om indgåelse af ny lejekontrakt, og man må vel forme, at den lejekontrakt, hvis den var blevet indgået, skulle have været gældende i mere end et, to eller tre år. Den skulle vel have rakt ind i fremtiden, for ellers var der jo ingen idé i at lave en ny lejekontrakt med Inga Juul. Derfor må behovet for at disponere over lige netop disse lokaler altså siges at være af ret ny dato – det vil sige opstået efter, at man forhandlede med Inga Juul i september måned.

Vi lægger også stor vægt på, at der er et meget stort ønske på Østerbro om at få et sted til det lokale kulturliv, og det er helt klart, at de lokaler, der har stået ubenyttede i alle de år, har vakt interesse hos de folkelige og kulturelle organisationer og grupper, der er derude. Og jeg kan forsikre hr. Arentoft om, at borgerne på Østerbro udmærket godt ved, hvor Parkteatret ligger. Der ligger også en biograf, der hedder Park, og der ligger en café, der hedder Park. Selvfølgelig ved man, hvad Parkteatret er.

Oprindelig var det tanken – oprindelig, det var dengang, vi havde en socialdemokratisk forsvarsminister – at Østerbrogades Kaserne skulle rømmes helt. Og vi ser gerne, at der arbejdes videre med denne mulighed på længere sigt, hvis der træffes beslutning om, at nogle af forsvarrets institutioner skal flyttes ud af København eller der i øvrigt foregår andre betydelige omrokeringer.

Vi finder det også af afgørende betydning, at der nu findes en løsning på spørgsmålet om udlejningen af Parkteatrets lokaler på en sådan måde, at de lokale kræfter, der er på Østerbro – og her tænker jeg på Østerbro Lokalråd, Østerbro Kulturforsyning og Foreningen Kernen – inddrages mest muligt i sådan en løsning. Cafépavillonen har tilbudt at gå ind og overtage lejemålet og sætte lokalerne i stand for egen regning, uden at det kommer til at koste kommune eller stat én eneste krone, og derefter har Cafépavillonen tilbudt at leje en del af lokalerne ud til Østerbro Kulturforsyning for 1 kr. om året. Det synes jeg er et meget flot tilbud.